

AUGLÝSING

um breytingar á Norðurlandasamningi um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð.

Hinn 27. ágúst 2008 var sænska utanríkisráðuneytinu afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samkomulags, sem gert var í Stokkhólmi 26. janúar 2006, milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um breytingar á samningi milli landanna um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð frá 6. febrúar 1931, sbr. Samninga Íslands við erlend ríki nr. 39, þar sem samningurinn er birtur, og nr. 40 um breytingu á samningnum, og auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 22/1969, 26/1973, 3/1974, 13/2001, 33/2001 og 42/2002. Alþingi hafði með lögum nr. 52/2008 frá 5. júní 2008 heimilað ríkisstjórninni að fullgilda samkomulagið. Samkomulagið öðlaðist gildi 1. desember 2008 og er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 7. desember 2022.

F. h. r.
Martin Eyjólfsson.

Anna Jóhannsdóttir.

Fylgiskjal.**Samkomulag milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um breytingar á samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð er undirritaður var í Stokkhólmi 6. febrúar 1931.**

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

I

Á samningnum milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, sem undirritaður var í Stokkhólmi 6. febrúar 1931, eru gerðar eftirfarandi breytingar:

3. gr. hljóði svo:

Að því er snertir fjármál hjóna, sem eiga, og áttu við stofnun hjónabandsins, ríkisfesti í samningsríki, skal beita lögum þess samningsríkis þar sem þau tóku sér heimilisfesti þegar þau gengu í hjónaband.

Hafi bæði hjónin síðar tekið sér heimilisfesti í öðru samningsríki og búið þar í að minnsta kosti tvö ár skal í staðinn beita lögum þess ríkis. Hafi bæði hjónin fyrir á hjónabandsárum sínum átt heimilisfesti þar, eða eigi þau ríkisfesti í því ríki, skal þó beita lögum þess ríkis um leið og þau taka sér þar heimilisfesti.

Ný grein, 3 a, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Hjón, sem 3. gr. á við um, geta gert með sér samkomulag um að um fjármál þeirra skuli beita lögum samningsríkis þar sem annað hvort þeirra á heimilisfesti eða ríkisfesti þegar samkomulagið er gert. Slíkt samkomulag um lagaval má einnig gera fyrir hjónaband.

Hafi annaðhvort eða bæði hjónin tekið sér heimilisfesti í öðru samningsríki á hjónabands-tímanum geta þau einnig gert með sér samkomulag um að beita skuli lögum þess samningsríkis þar sem þau áttu síðast bæði heimilisfesti samtímis.

Ný grein, 3b, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Um heimild annars hvors hjóna til að ráða yfir fasteign, samsvarandi eign eða bústað, sem er í einhverju samningsríkjanna, skal jafnan fara eftir lögum þess ríkis.

Ný grein, 3c, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Ef skipt er um lög, sem beitt er um fjármál hjóna, hefur það engin áhrif á réttarverkan löggæringa sem áður voru gerðir.

Um gildi ákvæða kaupmála fer eftir lögum þess samningsríkis, sem á að beita um fjármál hjónanna, þegar slíkt álitamál kemur upp.

4. gr. hljóði svo:

Samkomulag um lagaval eða kaupmáli hjóna, sem 3. gr. og grein 3 a eiga við um, skulu skoðuð gild í öllum samningsríkjunum hvað form þeirra snertir hafi þau, þegar þau voru gerð, uppfyllt formaskilyrði:

1. þeirra laga sem samkvæmt 3. gr. og grein 3 a átti að beita um fjármál hjónanna, eða
2. laga samningsríkis þar sem bæði hjónin eða annað hvort þeirra átti ríkisfesti.

Innihaldi lögin ekki formaskilyrði hvað snertir samkomulag um lagaval fer um gildi þess samkvæmt formaskilyrðum kaupmála.

Sérhvert ríkjanna getur, gagnvart þriðja manni, gert það að skilyrði fyrir gildi samkomulags um lagaval eða kaupmála að samkomulagið eða kaupmálinn sé skráður samkvæmt lögum þess.

Ný grein, 4 a, sem bætt er inn í samninginn, hljóði svo:

Hafi hjón, sem 3. gr. á við um, síðar tekið sér heimilisfesti í ríki, sem ekki er samningsríki, er ekki unnt að beita ákvæðum samningsins um fjármál þeirra.

II

Ákvæðum þessa samkomulags skal ekki beitt ef hjúskap hjónanna er lokið eða hjónin eru skilin að borði og sæng áður en það öðlast gildi.

III

Samkomulaginu verður ekki beitt í Færeyjum eða á Grænlandi, en unnt er að láta það öðlast gildi þar, að undangengnum samningaviðræðum danska fjölskyldu- og neytendaráðuneytisins og dómsmálaráðuneyta hinna samningsríkjanna, með þeim frávikum sem sérstakar færeyskar eða grænlenskar aðstæður geta gefið tilefni til.

IV

Samningsríkin geta gerst aðilar að samkomulagi þessu með:

- a) undirritun án fyrirvara um fullgildingu eða staðfestingu, eða
- b) undirritun með fyrirvara um fullgildingu eða staðfestingu ásamt eftirfarandi fullgildingu eða staðfestingu.

Fullgildingarskjöl skulu varðveitt í sænska utanríkisráðuneytinu.

Samkomulagið öðlast gildi fyrsta dag þess mánaðar er hefst tveimur mánuðum eftir að öll samningsríkin hafa gerst aðilar að samkomulaginu. Sænska utanríkisráðuneytið tilkynnir samningsríkjunum um móttöku fullgildingarskjálanna til vörslu og hvenær samkomulagið öðlast gildi.

V

Frumrit þessa samkomulags skal varðveitt í sænska utanríkisráðuneytinu er lætur hverju samningsríki í té staðfest endurrit.

Þessu til staðfestu hafa neðangreindir fulltrúar, sem hafa fullt umboð, undirritað samkomulag þetta.

Gjört í Stokkhólmi hinn 26. janúar 2006

Í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna varðar í tveimur textum, öðrum fyrir Finnland og hinum fyrir Svíþjóð, og eru allir textarnir jafngildir.

Fyrir ríkisstjórn Danmerkur:

Ole Lønsmann Poulsen

m. fyrirvara um fullgildingu eða staðfestingu

Fyrir ríkisstjórn Finnlands:

Pertti Torstila

m. fyrirvara um staðfestingu

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

Guðmundur Árni Stefánsson

m. fyrirvara um fullgildingu

Fyrir ríkisstjórn Noregs:

Kirsti Billington

m. fyrirvara um fullgildingu

Fyrir ríkisstjórn Svíþjóðar:

Dag Mattsson

m. fyrirvara um fullgildingu